

EN SLUTT SOM ER EN BEGYNNELSE

I over 75 år har den biodynamiske bevegelsen i Norge vært båret frem av en liten, men utholdende krets av mennesker. Pionerer som så jorden som mer enn jord – som en levende organisme, formet av samspillet mellom menneske, natur og kosmos. Inspirert av impulser som vokste frem i Europa for over hundre år siden, tok de arbeidet med seg inn i norsk landskap, klima og kultur.

De bygget gårder, utviklet praksis, holdt kurs, skrev, formidlet og sto i et arbeid som ofte var både krevende og lite forstått. Likevel holdt de fast ved en grunnleggende erkjennelse: at jordens fruktbarhet og menneskets indre utvikling henger sammen.

Men tiden beveger seg. Former som en gang var levende, kan med årene stivne. De siste årene har vært preget av økonomiske utfordringer og fallende medlemstall. Ikke fordi idéene er mindre relevante – tvert imot – men fordi formen de bæres i ikke lenger er tilstrekkelig.

Derfor tas nå et uvanlig, men dypt gjennomtenkt valg.

På årsmøtet i april lar foreningen sin nåværende form få hvile. Ikke som et nederlag, men som en bevisst avslutning. En handling i erkjennelsen av at også organisasjoner, som naturen selv, følger rytmer av vekst, modning, død og fornyelse.

Og så – skjer noe nytt. Ikke en gjenoppblivning av det gamle, men en transformasjon.

Foreningen gjenoppstår i en ny form (feks på et ekstraordinært årsmøte): som en arbeidende, prosjektbasert organisasjon. Mindre fokusert på struktur, mer på handling. Mindre på å opprettholde seg selv – mer på å støtte det levende arbeidet ute på gårdene.

Den nye foreningen trer ikke først og fremst frem som en administrativ enhet, men som en kraft i bevegelse. Den går inn i konkrete prosjekter, arbeider tett med bønder og steder, og lar sin energi og sine ressurser strømme dit de trengs mest.

Det første stedet denne nye impulsen får jordforbindelse, er Ommang gård.

Her, i et landskap formet gjennom generasjoner, skal det nye biodynamiske senteret vokse frem.

Foreningen går inn som en aktiv del av dette arbeidet – ikke utenfra, men innenfra. Styret blir arbeidende. Lønn og ressurser knyttes til konkrete prosjekter. Medlemmer blir ikke bare støttespillere, men medbærere av en levende prosess og videreføring av den biodynamiske impulsen.

Sammen med Ommang utvikles prosjekter som kan søke støtte fra stiftelser, fond og offentlige ordninger. Samtidig åpnes arbeidet opp: gjennom formidling, film, sosiale medier og fortellinger som gjør det biodynamiske tilgjengelig og forståelig for flere.

Det som tidligere var en forening, blir nå en plattform. En organisme i arbeid.

Parallelt videreføres kunnskapsarbeidet i en ny rytme. HERBA tar en kortere pause, men stemmen stilner ikke – den finner nye former gjennom levende rapporter fra prosjektene.

Arbeidet med preparater og jordforståelse fortsetter også, med Ommang som et åpent praksis- og læringssted – der nysgjerrighet får erstatte myter, og erfaring deles i fellesskap.

Sertifiseringsarbeidet består som en selvstendig struktur, men kan på sikt finne nye forbindelser til denne mer levende organisasjonsformen.

Og midt i dette – i utkanten av tunet – ligger kårboligen. Et stille vitnesbyrd om det livet som har gjort alt dette mulig. Ekteparet som gjennom et helt liv har melket, stelt, båret og bygget, blir værende – ikke bare som historie, men som nærvær. Som en påminnelse om at alt arbeid, til syvende og sist, springer ut av omsorg.

Slik blir dette ikke bare en organisatorisk endring men en overgang fra form til liv. Fra struktur til bevegelse.

Fra noe som avsluttes – til noe som begynner igjen, på en ny måte. Som i naturen selv: Ingenting forsvinner. Det forvandles.